

متن پرسش

با سلام: می خواستم نظرتون را در مورد برنامه هایی که تمام سعی و همتشون فقط خندانن صرف مردم است بدانم. آیا راهگشاست؟ برای مشکل اصلی امروز مردم؟! ممنون.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر می‌رسد کار درستی نباشد، مگر آن‌که قصد برتری نسبت به خندانن در دل این نوع برنامه‌ها در میان باشد. در این مورد عرایضی در جزوه‌ی «قهقهه و جهالت، تبسم و حکمت» شده است. حضرت مولی‌الموحدین (ع) می‌فرمایند: «كَفَى بِالْمَرْءِ جَهْلًا أَنْ يَضْحَكَ مِنْ غَيْرِ عَجَبٍ»^[۱] در جاهل بودن انسان همین بس که بدون دلیل بخندد. آنچه قوه‌ی وَهْمِیهِ انسان را در کنترل می‌آورد تا با اندک بهانه‌ای به خنده نیفتد قوه‌ی عاقله است و لذا انسانهایی که عقل خود را رشد نداده‌اند توان کنترل خود را در خندیدن ندارند و این را نباید حمل بر گشاده‌رویی کرد. و اگر انسان متوجه چنین نقیصه‌ای در خود شد باید با تدبّر در امور حکمی آن را جبران کند. آن حضرت در راستای آنکه انسان باید زیادخندیدن خود را درمان کند، می‌فرمایند: «كَثْرَةُ ضَحِكِ الرَّجُلِ تُفْسِدُ وَقَارَهُ»^[۲]

بسیاری خنده وقار مرد را از بین می‌برد. پس اینطور نیست که تصور کنیم دامن زدن به خنده‌ی زیاد عمل بی‌ضرری است. موفق باشید

[۱] (۱) - تصنیف غرر الحکم و دُرر الکلم، ص ۲۲۲.

[۲] (۲) - تصنیف غرر الحکم و دُرر الکلم، ص ۲۲۲.